

מ"ת 3889/03/17 - מדינת ישראל נגד איסמעיל מוצטפא (עציר, עלי אל טורי (עציר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 3889-03-17 מדינת ישראל נ' מוצטפא (עציר) ואח' 25 מאי 2017

מספר פל"א 37097/2017

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המבקשת מדינת ישראל

נגד המשיבים
1. איסמעיל מוצטפא (עציר)
2. עלי אל טורי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד טובי הראל

ב"כ המשיב 2 - עו"ד אבי כהן

המשיב 2 הובא ע"י שב"ס

החלטה (בעניינו של המשיב 2)

1. בפני בקשה למעצרו עד תום ההליכים של המשיב ובצדה כתב אישום המייחס לו עבירות של:

קשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז 1977 (להלן: "**החוק**").

נשיאת נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק.

ניסיון שוד - עברה לפי סעיפים 402(ב) יחד עם סעיף 25 לחוק.

פציעה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק (ריבוי עבירות)

עמוד 1

על פי המפורט בכתב האישום נשוא הבקשה :

משיב 1 הינו אזרח ירדן המתגורר בישראל, עובד כפועל בניין באתר בניה של הקבלן שמעון צרפתי בראשון לציון (להלן: "**אתר הבניה**").

משיב 2 עובד כשומר סייר באתרי בניה מספר שנים.

השניים הכירו באתר בניה בבאר יעקב, בו עבדו בצוותא, כשנה עובר לאירוע נשוא כתב האישום.

באתר הבניה עובדים בנוסף כשניים עשר פועלים אזרחי סין (להלן: "**הפועלים**"), ובהם צ'ין קייסן (להלן: "**צ'ין**"), אשר הינו ראש צוות, שו אינצ'נג (להלן: "**שו**") ושה גינגאוהה (להלן: "**שה**").

כחודשיים - שלושה עובר לאירוע נשוא כתב האישום, במועד שאינו ידוע במדויק, ביקש משיב 2 ממשיב 1 לעדכן אותו כאשר יבחין בפועלים מקבלים משכורת.

ביום **23.01.17**, בשעה 14:00, או בסמוך לכך, נקרא צ'ין למשרד שבאתר הבניה, שם נמסרה לו המשכורת החודשית של כל הפועלים, בסך של כ-250,000 ₪. במזומן (להלן: "**הכסף**").

באותה עת, נכח משיב 1 במשרד לסירוגין, והבחין במסירת הכסף לידי צ'ין. בהמשך למתואר, פנה משיב 1 למנהל העבודה באתר הבניה, ושאל אותו "מה עם הכסף שלי?", כשכוונתו לכסף אותו חב לו האחרון, וזה השיב כי יסדיר עימו את החוב במועד מאוחר יותר.

או אז, החליט משיב 1 לעדכן את משיב 2 כי הפועלים קיבלו את הכסף.

בעקבות זאת, הגיעו המשיב 2 ואדם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, לאתר הבניה, כאשר הם רוכבים על אופנוע עם קסדות לראשיהם. המשיב 1 יצא מאתר הבניה ושוחח עם משיב 2, אשר הורה לו לענות מעתה למספר טלפון אחר. במהלך אותו היום, שוחחו השניים פעמים רבות, במהלכם עדכן המשיב 1 את המשיב 2 באשר למיקומם של הפועלים. בשעה 19:30, או בסמוך לכך, התקשר המשיב 1 למשיב 2 ועדכן אותו כי הפועלים יוצאים מאתר הבניה.

בהמשך למתואר, יצאו צ'ין, שו ושה מאתר הבניה, על גבי אופניים חשמליים, ורכבו לכיוון ביתם, כאשר על גבו של צ'ין תיק ובו הכסף. עם הגיעם לשביל הסמוך לרח' יהושע גיבשטיין 78 בראשון לציון, הבחינו במשיב 2 ובאדם נוסף, כשלראשיהם קסדות אופנוע ובידיהם אקדחים, סכין ופטיש.

המשיב 2 והאדם הנוסף החלו לירות לעבר הפועלים ופגעו בשו ושה. צ'ין אחז בתיק וניסה לנוס לכיוון ביתו, אך השניים ירו לעברו ופגעו בשתי רגליו. או אז, החל צ'ין לזחול לאחור, אך אלו השיגו אותו, הכו בו בראש בחוזקה באמצעות פטיש, דקרו אותו בידיו באמצעות סכין, וניסו לחתוך את רצועות התיק עם הכסף.

עמוד 2

עובר אורח אשר הבחין במתרחש קרא לעבר המשיב 2 והאדם הנוסף, ואלו הרפו מצ'ין, רצו לאופנוע, ונסו מהמקום.

כתוצאה מהמעשים המתוארים, הובהלו הפועלים לבית החולים "אסף הרופא". **לצ'ין** נגרמו פצעי ירי, פגיעות בשרירים, שברים בגפיים וחתכים בידיו ובראשו, בגינם הוא נותח ונזקק לטיפול תרופתי. **לשו** נגרמו פצעי ירי בשתי רגליו, בגינם הוא נותח ונזקק לטיפול תרופתי. **לשה** נגרמו פצעי ירי ברגל שמאל וניתן לו טיפול תרופתי. כמו כן, סוללת האופניים החשמליים התפוצצה, ואלו נשרפו כליל.

3. בהמשך למחלוקת שבין הצדדים - ביום **9.4.17** ניתנה החלטתו של כב' השופט יקואל ועל פיה די בחומר הראיות שבתיק החקירה כדי לגבש תשתית ראייתית לכאורה, שיש בה את הפוטנציאל להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו.

ביום **8.5.17** אף הסכים ב"כ המשיב לקיומה של עילת מעצר בבסיס הבקשה (עמ' 16 שורה 20).

4. בהמשך להחלטתו מיום 9.4.17 כנ"ל - קבע כב' השופט יקואל כי יש להורות על עריכת תסקיר מעצר בטרם הכרעה בשאלת מעצרו עד תום ההליכים של המשיב, וזאת לאחר שקבע כי "**חומרת המעשים הלכאוריים כשלעצמה - ומעבר המשיב מנורמטיביות נטענת למעשים נחזים כאמור - מצדיקים בחינת עניינו של ידי שירות המבחן**".

יצוין כי התערבותו של שירות המבחן התבקשה על ידי ב"כ המשיב תוך שהוא מפנה לעובדה כי העבירה האחרונה שביצע המשיב הייתה מ-2004, הוא נשוי ואב ל-4 קטינים, עבר טרגדיה עם פטירת בתו, הוא עומד על חפותו, ואין חשש לשיבוש הליכים.

5. תסקיר המעצר

ביום **7.5.17** ערך שירות המבחן תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, סקר את נסיבותיו האישיות - על היותו בן 34, נשוי ואב ל-3 ילדים בגילאים 7-10, ולאחר שביום **17.1.17** עברה אשתו לידה שקטה.

הוא עבד מספר שנים כסייר באתרי בניה בבאר יעקב והתגורר עם משפחתו בלוד.

בהמשך התייחס השירות לעובדה כי המשיב גדל בעזובה רגשית וחינוכית, נעדר דמויות מכוונות בחייו, החל להתרועע בחברה שולית, החל לצרוך סמים מסוגים שונים, ובשלב מוקדם זה בחייו הופנה לשירות המבחן לנוער והתקשה לשתף פעולה עמו.

בהמשך נישא, נשפט לעונש מאסר ממושך, ומאז שחרורו ב-2009, עבר לטענתו, שינוי החל לנהל אורח חיים תקין ולעבוד באופן מסודר.

שירות המבחן מתייחס לגיליון רישומו הפלילי ממנו עולה כי בגיל 16 הוא הועמד לראשונה לדין, נשפט והורשע 6 פעמים בין השנים 2001-2005 בגין עבירות אלימות כלפי שוטרים, איומים, החזקת סכין שלא למטרה כשרה, התחזות, עבירות רכוש והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית.

בשנת 2004 הוא הופנה לשירות, ואז הרושם היה כי הוא נוטה לטשטש התנהלות בעייתית, הוא נעצר עד תום ההליכים, ונשפט למאסר ממושך למשך 4 וחצי שנים, ממנו שוחרר כאסיר ברישיון ב-2009.

לאחר רגיעה, נפתחו למשיב תיקים נוספים בשנים 2016-2017, בחשד לביצוע עבירות איומים, תקיפה, פריצה לבניין, היזק לרכוש וסחיטה באיומים.

בעת הנוכחית, ציין המשיב קושי בהמשך לאובדן בתו, כאשר אשתו מתמודדת עם קשיי תפקוד, והקשיים נוכח מעצרו.

המשיב אף מסר כי הוא נקי מסמים משנת 2004 ולא ביקש להשתלב בשיחות ובטיפול.

הוא שלל כל בעיתיות בהתנהלותו, תאר עצמו כאדם מתפקד בעל אורח חיים תקין, והרושם הוא כי הוא מתקשה לתת אמון.

התרשמות השירות הייתה כי חייו אופיינו בדפוסי חשיבה שוליים, התרועעות בחברה שולית, רקע של שימוש בסמים, אך הוא מתמודד עם קשיים רגשיים בדרך של ניתוק. חשיבתו קונקרטי, ויש אצלו קושי בהתבוננות מעמיקה על קשייו וקושי בקבלת עזרה.

בעבודתו הוא חשוף ללחצים חיצוניים, ועל כן קיים סיכון להתנהלות בעייתית.

על פי הערכת הסיכון של השירות - נוכח חומרת המיוחס למשיב, עמדתו השוללת התנהלות אלימה, ומאפייני אלימות קודמת מהיכרות קודמת איתו ועבירותיו הקודמות, מאפייני התפקודיים על פיהם הוא עורך מאמצים לנהל אורח חיים תקין ומבטא שאיפות להמשיך ולנהל אורח חיים משפחתי, אחראי ותקין - נקבעה לו רמת סיכון **בינונית** להישנות התנהלות אלימה שתוצאותיה עלולות להיות ברמת חומרה **בינונית**.

נבדקה חלופת מעצר בבית חמו וחמותו בלוד, בסמוך לביתו, בפיקוח מפקחים שונים שנבדקו, ובסופו של דבר, הומלץ על היות המפקחים המתאימים: חמו (**גופטן אל פאקיר**), בן דודו (**סאלם אל טורי**), בין השעות 10:00 עד 16:00) וגיסו (**זאייד אבו סלים**, בין השעות 07:00 עד 16:00), לאחר שנתפסו כאנשים המבינים את משמעות הפיקוח והערכת השירות כי בשל הכבוד שהמשיב רוחש להם, יישמע הוא לסמכותם במסגרת מעצר בית, ובפיקוחם.

בלטו אצלם עמדות תקינות בנוגע לחוק, והשירות התרשם כי הם מבינים את משמעות הפיקוח והנדרש מהם באופן קונקרטי, וכי הם מגויסים לעזור למשיב.

כן המליץ השירות על הטלת צו פיקוח מעצר למשך 6 חודשים.

6. טיעוני הצדדים

בדיון שהתקיים בפני ביום 8.5.17 עתרה המבקשת למעצרו עד תום ההליכים של המשיב.

הודגשו הסיכון הממשי לציבור בהתנהגותו של המשיב, העובדה כי כלל לא היה צריך לקבל תסקיר מעצר בעניינו, כי נסיבות ביצוע העבירות על ידו קיצוניות בחומרתן, כאשר יש בהם שילוב של שימוש בנשק חם ובפטיש, הוא ירה בפועלים הסינים וגרם להם פציעות חמורות, וזאת לאחר תכנון השוד וגזילת פרנסה בגובה משמעותי של רבע מיליון ₪.

לגבי התסקיר - צוין כי אין הלימה בין תוכנו לבין ההמלצות שבו, וזאת לאחר שבצד קביעת הסיכון שנשקף מהמשיב, הרקע שלו בסמים, שלילת הבעייתיות מצדו והקושי במתן מידע לשירות, תוך קביעת מסוכנותו כבינונית - ניתנת המלצה לפיקוח של 3 מפקחים, שאחד מהם הוא בעל עבר פלילי (זאייד אבו סלים).

אין לתת אמון במשיב, שלו עבר פלילי משמעותי, 7 הרשעות קודמות בעבירות סמים, נגד שוטרים, איומים, עבירות רכוש. הוא ריצה 5 שנות מאסר בגין עבירת הסמים האחרונה - ועל כן הוא לא צולח את מסוכת האמון שיש לתת בו על מנת לאפשר את שחרורו לחלופת מעצר שהינה רעועה/מעצרו באיזוק אלקטרוני, מקום בו לא מתקיימים בעניינו טעמים מיוחדים המצדיקים זאת.

מאידך, צוין ב"כ המשיב כי המעצר איננו מקדמה על חשבון העונש, כי החרג הוא המעצר, וברי כי יש במשיב מסוכנות - אך ניתן לאיינה או להפיגה.

תסקיר המעצר סקר באופן יסודי את תולדות חייו של המשיב, קבע לו מסוכנות בינונית - ואף המליץ על חלופת מעצר ללא איזוק אלקטרוני.

עברו הפלילי של המשיב מרוחק בזמן, ו-13 שנים שאין לחובתו הרשעות קודמות, ובאשר לנסיבות חייו - הוא עבד באופן מסודר, פרנס את משפחתו, ארעה לו טרגדיה קשה לאחרונה והוא מנסה לעזור לילדיו, ולא יברח ממעצר הבית.

יש המלצה למעצר בית מלא, המפקחים נמצאו מתאימים, ועל כן - ניתן להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר או למעצר באיזוק אלקטרוני, למרות שזה לא הומלץ על ידי השירות.

ב"כ המשיב צרף פסיקה למכביר, על פיה במקרים חמורים יותר הורו בתי המשפט על חלופות מעצר - וכך יש לעשות גם במקרה נשוא החלטה זו.

7. דיון והכרעה

לאחר שנדרשתי לטיעוני הצדדים, ועיינתי בתסקיר המעצר, כמו גם בכתב האישום והבקשה למעצרו עד תום ההליכים של המשיב - אני סבורה כי אין מקום להיעתר להמלצת שירות המבחן, לשחרורו של המשיב לחלופה/למעצרו באיזוק אלקטרוני - ויש להורות על הארכת מעצרו עד תום ההליכים.

ייאמר, כי לא הובאו בפני טעמים מיוחדים המצדיקים מעצר באיזוק אלקטרוני כלשון סעיף 22(ב) לחסד"פ (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו 1996.

כך גם אין מקום להורות על חלופת מעצר בפיקוחם של המפקחים המפורטים בתסקיר המעצר.

ראשית, נסיבות ביצוע העבירות על ידי המשיב, חמורות באופן קיצוני ויוצא דופן, כאשר הצטייד עם אחר באקדחים, סכין ופטיש, ובהיותם על אופנוע כשלראשיהם קסדות, החלו לירות לעבר הפועלים הסינים, ופגעו בהם ברגליהם, כאשר את האוחז בתיק ובו הכסף הכו בראשו באמצעות פטיש, דקרו אותו בידיו באמצעות סכין, ניסו לחתוך את רצועות התיק שהחזיק, ורק תודות לעובר אורח שהבחין במתרחש, אלה הרפו מהפועל ונסו מהמקום.

לפועל סיני אחד (צ'ין) נגרמו חבלות משמעותיות - פצעי ירי, פגיעות בשרירים, שברים בגפיים, חתכים בידיים ובראש, לאחר (שה) - נגרמו פצעי ירי בשתי רגליו, ולנוסף (שו) - פצעי ירי ברגלו השמאלית.

נלמד כי מדובר בהתנהלות מתוכננת, אכזרית וחריגה במסגרת ביצוע שוד, תוך שימוש בנשק חם וקר, תוך סיכון חיים באופן ממש, וכל זאת - בשעת צהריים, וכמפורט בבקשה למעצר - בעיבורה של עיר.

שנית, המשיב אף בעל עבר פלילי מכביד - שלחובתו הרשעות קודמות רבות מאז היותו קטין במגוון עבירות (סמים, אלימות, רכוש, ניסיון לבריחה ממעצר) והוא נדון בשנת 2005 ל-60 חודשי מאסר.

לפיכך, אין ממש בטענת בא כוחו כי מאז ביצוע העבירות על ידו בשנת 2004, נשוא הרשעתו האחרונה - לא נאסר - וזאת על כי השתחרר ממאסרו אך במהלך 2009.

מגיליון הרשעותיו הקודמות עולה כי משנת 1997 ועד 2004, טרם הרשעתו האחרונה כנ"ל מ-2005 - הוא מעורב בפליליים, ובתי המשפט לא החמירו עמו למרות שהורשע בעבירות איומים, העלבת עובד ציבור, תקיפת שוטר, החזקת אגרופן, פריצה לרכב, פירוק חלקים מרכב, ועבירות סמים.

נלמד כי גם עברו הפלילי מלמד על מסוכנות גבוהה שהסלימה במעשיו כמפורט בכתב האישום נשוא הבקשה שבפני.

שלישית, תסקיר המעצר מציין גם קשיים אישיותיים אצל המשיב, ששולל כל בעייתיות בהתנהלותו, הוא מתקשה לתת אמון, מציג מידע חלקי, והערכת הסיכון בעניינו למעורבות באירוע אלים, נקבעה כבינונית ברמת חומרה בינונית - וזאת בהמשך להתייחסות שירות המבחן למאפייני אלימות קודמת, למאפייני קוגניטיביים בעייתיים,

להתייחסות קונקרטית מצדו למצבו, ובלא להתעלם מאורח חייו המתפקד ושאיפותיו להמשך אורח חיים משפחתי תקין.

לא התעלמתי גם מהטרגדיה שעבר, אך אין בכך כדי להטות את הכף לעבר אפשרות הפגת מסוכנותו נוכח מכלול נסיבותיו.

שירות המבחן נוקט במעבר שאין בו הלימה בין הקשיים האישיותיים אצל המשיב - להמלצה לשחרורו לחלופה, כאשר אינני רואה מקום או הצדקה לאמץ המלצה זו, שאיננה נותנת ביטוי נכון למידת מסוכנותו של המשיב, ואפשרות איון מסוכנות זו.

תסקיר, עם כל המשמעות הנודעת לו ככלי עזר מקצועי - אינו מחליף את שיקול דעת בית המשפט (בש"פ 3462/17 פלוני נ' מ.י. מיום 14.5.17) כך גם טיבם ואיכותם של מפקחים מוצעים אינם מספיקים לקיומם של טעמים מיוחדים שיירשמו (בש"פ 3416/17 מארק דה גוזמן נ' מ.י. מיום 14.5.17).

8. בהמשך לאמור כנ"ל, הציג ב"כ המשיב פסיקה שיש בה כדי לתמוך בבקשתו להורות על שחרורו של המשיב/מעצרו באיזוק אלקטרוני- אך כל מקרה לנסיבותיו, ובכלל נסיבותיו של המשיב, אינני רואה מקום או הצדקה להורות על חלופת מעצר, או מעצר באיזוק אלקטרוני - תחת מעצרו עד תום ההליכים.

לא ניתן לאיין או להפיג את החשש ממסוכנותו של המשיב, כשאינני רואה לתת בו אמון מספק בשלב זה על מנת שיצלח את משוכת בחינת החלופה כמפורט בתסקיר המעצר.

9. נוכח כל האמור - אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה והודעה היום כ"ט אייר תשע"ז, 25/05/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת